03/09/2022

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Ναυπάκτου για την Κυριακή ΙΒ Ματθαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Δυστυχώς, σήμερα πολλοί άνθρωποι και πολλοί νέοι δεν ενδιαφέρονται για την ψυχική και πνευματική τους πρόοδο. Το χειρότερο είναι ότι οι διάλογοι των σημερινών ανθρώπων γίνονται για πράγματα ελάσσονος σημασίας. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου και Τοποτηρητής της Ιεράς Μητρόπολης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Ιερόθεος στο γραπτό θείο κήρυγμά του για την Κυριακή ΙΒ Ματθαίου με τίτλο “Τρεις συγκλονιστικές ερωτήσεις”.

“Πρέπει να αρχίσουμε τον διάλογο με τον Χριστό και τους φίλους Του για το αιώνιο μέλλον μας, γιατί οι απαντήσεις που θα λάβουμε θα γεμίσουν τον εσωτερικό μας κόσμο από ειρήνη και ζωή”, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το θείο κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«Τι ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω; Τι έτι υστερώ; Τις δύναται σωθήναι;» (Ματθ. ιθ΄, 16-25)

Αγαπητοί αδελφοί,

Ένας νέος, όπως μας είπε το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, πλησίασε τον Χριστό και συζήτησε μαζί Του. Ο διάλογος των ανθρώπων με τον Χριστό πάντα είναι αποκαλυπτικός, διότι η ενέργειά Του εισδύει μέσα στην ύπαρξή τους, αποκαλύπτει τα βάθη του εσωτερικού τους κόσμου, δημιουργεί μεγάλη έκπληξη. Στην πραγματικότητα, ο Χριστός με αγάπη και τρυφερότητα εισέρχεται στην καρδιά του ανθρώπου και του δημιουργεί εκπλήξεις και ερωτήσεις.

Αυτό συνέβη και με τον νεανίσκο του σημερινού ευαγγελικού αναγνώσματος, ο οποίος διαδοχικά διατύπωσε δύο ερωτήσεις στον Χριστό και οι Μαθητές του Χριστού συνέχισαν με μια τρίτη ερώτηση.

Η **πρώτη ερώτηση** ήταν: «Διδάσκαλε αγαθέ, τι αγαθόν ποιήσω ίνα έχω ζωήν αιώνιον;» (Ματθ. ιθ΄, 16). Η ερώτηση αυτή περικλείει δύο σημεία ενδιαφέροντα. Το πρώτο είναι ο στόχος του νέου αυτού που είναι η απόκτηση της αιωνίου ζωής, και το δεύτερο είναι το μέσο με το οποίο θα την αποκτούσε. Ο νέος, κυρίως, ρωτούσε να μάθει για τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να εισέλθη στην αιώνια ζωή, δηλαδή στον Παράδεισο. Και αυτό είναι φυσικό, γιατί σε κάθε επιστήμη δίνεται προτεραιότητα στην μέθοδο με την οποία φθάνει κανείς στο προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Στο ερώτημα αυτό ο Χριστός υπέδειξε την τήρηση των εντολών του Θεού για να φθάση κανείς στην αιώνια ζωή.

Η **δεύτερη ερώτηση** του νέου εκείνου ήταν: «Τι έτι υστερώ;» (Ματθ. ιθ΄, 20). Πρόκειται για μια σημαντική ερώτηση, γιατί δεν πρέπει κανείς να παραμένει σε μια στάσιμη κατάσταση, δεν μπορεί κανείς να είναι αναπαυμένος σε αυτό που κάνει. Η πορεία προς την αιώνια ζωή απαιτεί μια διαρκή κίνηση, που σημαίνει έξοδο από τον εαυτό μας, απαγγίστρωση από την φιλαυτία και πορεία προς το αιώνιο που δεν έχει τέλος. Οι Πατέρες της Εκκλησίας κάνουν λόγο για μια διαρκή τελείωση. Κάθε στάση για να θαυμάσουμε τον εαυτό μας και να μετρήσουμε τα αποτελέσματα του αγώνος, είναι στην πραγματικότητα πτώση. Σε αυτήν την ερώτηση ο Χριστός υπέδειξε την τέλεια απελευθέρωση από τα υλικά αγαθά, γιατί σε μια τέτοια διαρκή πορεία προς τον Θεό ο άνθρωπος πρέπει να είναι ελεύθερος από εξαρτήσεις, θα πρέπει να ελευθερωθεί από την αγάπη στην φιλαυτία.

Η **τρίτη ερώτηση** προερχόταν από τους Μαθητές του Χριστού, όταν είδαν την

αδυναμία του νέου εκείνου να αρνηθεί τα υλικά αγαθά και να ακολουθήσει τον Χριστό. Η ερώτηση των Μαθητών ήταν: «Τις άρα δύναται σωθήναι;» (Ματθ. ιθ΄, 25). Δηλαδή, αν οι πλούσιοι που έχουν στηριγμένη την προσοχή τους στα υλικά αγαθά, στον πλούτο, είναι αδύνατον να σωθούν, τότε ποιος μπορεί να σωθή; Η ερώτηση αυτή έχει σχέση με την άποψη που επικρατούσε τότε στους Ιουδαίους, ότι τα υλικά αγαθά είναι ευλογίες του Θεού στους ανθρώπους και ότι οι πλούσιοι έχουν την ιδιαίτερη εύνοια του Θεού. Αυτό, βέβαια, δεν ισχύει σήμερα.

Ο άνθρωπος στον αγώνα του για την κατάκτηση της αιωνιότητος, για την απόκτηση της σωτηρίας του, αισθάνεται αδύνατος, ανίσχυρος, ανίκανος. Ο δρόμος αυτός είναι μεγάλος, τραχύς και επικίνδυνος, γιατί έχει πολλές δυσκολίες. Οπότε, χρειάζεται βοήθεια και γι' αυτό ο Χριστός απάντησε ότι αυτό είναι αδύνατο για τους ανθρώπους, αλλά για τον Θεό όλα είναι δυνατά. Αυτό σημαίνει ότι εμείς αγωνιζόμαστε με την Χάρη του Θεού και η πορεία προς την σωτηρία δεν είναι δικό μας κατόρθωμα, αλλά δώρο του Θεού σε αυτούς που αγωνίζονται.

Πάντως, ο διάλογος του ανθρώπου με τον Χριστό είναι δημιουργικός, αποτελεσματικός και σωτηριώδης. Γι' αυτό θα πρέπει να ρωτάμε τον Χριστό με την προσευχή, να έχουμε επικοινωνία μαζί Του, και επειδή αυτό είναι δύσκολο, για διαφόρους λόγους, θα πρέπει να κάνουμε διάλογο με τους φίλους του Χριστού, που είναι οι άγιοι, οι Κληρικοί που έχουν σχέση και κοινωνία με τον Χριστό, καθώς επίσης να διαβάζουμε την Αγία Γραφή και τα έργα των Πατέρων της Εκκλησίας.

Δυστυχώς, σήμερα πολλοί άνθρωποι και πολλοί νέοι δεν έχουν τέτοιες πνευματικές αναζητήσεις, δεν ενδιαφέρονται για την ψυχική και πνευματική τους πρόοδο, δεν κάνουν διάλογο με τον Χριστό και τους φίλους Του. Το χειρότερο ακόμη είναι ότι οι διάλογοι των σημερινών ανθρώπων γίνονται για πολύ χαμηλά πράγματα, για λεπτομέρειες της ζωής μας, για πράγματα ελάσσονος σημασίας.

Πρέπει να αρχίσουμε τον διάλογο με τον Χριστό και τους φίλους Του για το αιώνιο μέλλον μας, γιατί οι απαντήσεις που θα λάβουμε θα γεμίσουν τον εσωτερικό μας κόσμο από ειρήνη και ζωή.

Όπως φαίνεται στην περικοπή αυτή ο Χριστός υπέδειξε στον νέο εκείνο τον δρόμο της τελειότητος. 'Υπάρχουν δύο βαθμοί τελειότητος. Ο ένας είναι προπαρασκευαστικός, που είναι η τήρηση των εντολών του Χριστού, και ο άλλος είναι η ολοκληρωτική αγάπη στον Θεό και στους ανθρώπους.

Το πρώτο που είπε ο Χριστός στον νέο ήταν: «τήρησον τας εντολάς» (Ματθ. ιθ΄, 17). Οι εντολές του Θεού ομοιάζουν με τα φάρμακα τα οποία χορηγούν οι γιατροί,

αφού όπως τα υλικά φάρμακα θεραπεύουν το σώμα, έτσι και οι εντολές θεραπεύουν την ψυχή του ανθρώπου. Όπως ο γιατρός, όταν απαγορεύει ένα φαγητό το κάνει από αγάπη για να διατηρηθεί ή να επανέλθει η υγεία, έτσι και ο Χριστός δίνει εντολές για να διαφυλάξει ή να επαναφέρει την υγεία της ψυχής και πολλές φορές και του σώματος.

Το δεύτερο που είπε στον νέο ο Χριστός ήταν: «ύπαγε πώλησόν σου τα υπάρχοντα και δος πτωχοίς, ...και δεύρο ακολούθη μοι» (Ματθ. ιθ΄, 21). Δηλαδή, τον προέτρεψε να αποκολληθεί από την προσκόλλησή του στα υλικά αγαθά, να τα μοιράση στους άλλους και να ακολουθήσει τον Χριστό ελευθερωμένος από αυτά. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται όλοι οι Άγιοι, Προφήτες, Απόστολοι, Μάρτυρες, αφού ο καθένας τους έκανε μεγάλη θυσία στην ζωή του και προσέφερε τον εαυτό του στον Θεό.

Επομένως, για να αποκτήσουμε την αιώνια ζωή, πρέπει να ακολουθήσουμε τα δύο αυτά συγκεκριμένα στάδια, δηλαδή την τήρηση των εντολών, διά των οποίων καθαρίζεται η καρδιά, και την τελεία αυταπάρνηση. Πρέπει να αρχίσουμε αυτήν την πορεία και σιγά σιγά θα είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε κάτι περισσότερο στον Χριστό, όταν χρειασθεί ή όταν μας το ζητήσει ο Χριστός και η Εκκλησία.

Ο Μητροπολίτης

+ Ο Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος